

ЧӐВАШ
ЛИТЕРАТУРИН
АНТОЛОГИЙӐ

ПОЭЗИ

ЧУНРИ СУКМАКСЕМ

Вәрман эп. Ман усланкәра
Асамлә Сольвейг пурчә пур.
Көрхи хөвөллө юрәра
Васкавсәр ирелет хән-хур.

Пурт умәнчи сұлсәсенче
Шәпа салхуланса кулать.
Шанәспала ик чурече
Шусам сүти пек сүталать.

Кунтах Нарспи утса иртет,
Асамлә Сольвейгән хәни.
Юман патне ситсе хухлет:
«Аста, аста эс, чун савни?!»

Ача пек сүтә юмахсем
Иртеҫ Татьянаһна йәтса.
Юлаҫсә ыра упасем
Хаваслә кәмәлпа пәхса.

Көсле кевви янранипе
Пилеш хулен-хулен ташлать.
Такам асамлә аллипе
Мана ун еннелле туртать.

Ах, кам ку Ватә асатте!
Вәл ситнә ик сәр-виҫ сәре.
Ним әнланми сән ёмёрте
Пурнать сәнарә кевәре.

Ав пурнесем сәртәннипе
Янраҫсә кәмәл хеләхсем.
Чәтреҫсә пеләт варринче
Самолетсен шур йөрәсем.

Шыратәп ыттисем курман
Упа сарри сәсқисене.
Хальччен манра мёскер пулман
Көресшән манән чәрене.